

Interpellatiedebat Windpark Holtum

De raad heeft op 10 november een motie aangenomen om voor Windpark Holtum geen eigen normering na te streven, maar de landelijke normering af te wachten. Hiermee is de realisatie van het park op losse schroeven komen te staan.

GroenLinks respecteert uiteraard het democratisch tot stand gekomen besluit, maar vraagt zich tegelijkertijd af of het wel stand kan houden. De voorzienbare gevolgen van het overhaast genomen besluit zijn namelijk zo fors, dat wij alle aanleiding zien voor een heroverweging. Dit interpellatiedebat beoogt daartoe een aanzet te geven.

Voorzitter,

Allereerst dank ik de raad om ruimte te geven voor dit interpellatiedebat,. En ook dank aan het college voor het op voorhand beschikbaar stellen van de antwoorden op de gestelde vragen.

In mijn reactie beperk ik mij tot de twee kernpunten, daarmee blijft het voor iedereen overzichtelijk en voorkomen we herhaling van reeds uitgekauwde onderwerpen.

Inleidend een korte terugblik op de raadsvergadering van 10 november.

De uit het niets ontsproten motie van PVV en Gob, gebaseerd op een eenzijdige uitleg van de uitspraak van de hoogste bestuursrechter, zal ook bij het college in het verkeerde keelgat zijn geschoten. Zij was dan ook stellig en duidelijk in haar stellingname en eensgezind met de wethouder, die de motie sterk ontraadde.

Niettemin werd het college daarin niet gevolgd, en werd de motie in stemming gebracht. Dat feit an sich , het negeren van het advies, moet het college als een klap in het gezicht hebben ervaren. Het feit dat de motie vervolgens werd aangenomen, zal als een mokerslag zijn aangekomen. Het maakte niet alleen het vertrek van de portefeuillehouder onvermijdelijk, maar het hele college stond in haar hemd.

Vreemd genoeg hebben we het college daar nog niet op zien reflecteren. Graag een reactie van de voorzitter van het college.

Waarschijnlijk is, dat het college tijd nodig had, om de motie op uitvoerbaarheid te onderzoeken. Die tijd is haar gegund.

We mogen aannemen dat nu, na ruim twee maanden, klare wijn kan worden geschonken over de vraag, of en hoe het college meent deze mission impossible uit te voeren.

In het advies van Paulissen advocaten van 12 januari wordt (pagina 3) vermeld, dat de motie thans binnen de gemeentelijke organisatie (inclusief het college) ruim wordt geïnterpreteerd. Afgezet tegen de gigantische financiële risico's is dat niet begrijpelijk. Waarom kiest het college onverplicht voor die ruime interpretatie?

Waarom voelt het college zich met handen en voeten gebonden aan een motie die gebaseerd is op de veronderstelling, dat een landelijk normeringskader betere waarborgen biedt voor de inwoners? Inmiddels laten recente onderzoeksresultaten van Royal HaskoningDHV het beeld zien, dat inwoners juist gebaat zijn bij de strengere normen van een maatwerkbenadering. Wie heeft er belang bij om zich te verschuilen achter een landelijke norm, als die minder waarborgen oplevert?

Daarom de vraag, of het college bereid is om pogingen in het werk te stellen om de raad ervan te overtuigen, dat de overwegingen in de raad van 10 november door de tijd zijn ingehaald, en om een herziening vragen?

En ter geruststelling kan de raad worden meegegeven, dat zij nog altijd in positie is om bij de nog te nemen besluiten vinger aan de pols te kunnen houden

Voorzitter,

Engie heeft. zo valt te lezen in antwoord op vraag 5, op 13 januari een gewijzigde vergunningsaanvraag ingediend. Is het college bereid, om medewerking te verlenen aan een wijzigingsvergunning? Deelt het college onze mening, dat daartoe eenvoudig kan worden overgegaan, omdat het past binnen de afgegeven verklaring van geen bezwaar?

En is het college voorts bereid, om er voor zorg te dragen, dat alle relevante processtukken inclusief het herstelbesluit tijdig worden ingediend bij de rechter?

Ziet het college, net als onze fractie, hierin niet een prachtkans om de betrouwbaarheid van de lokale politiek te herstellen en juridische stappen van Engie overbodig te maken, en daarmee ook het risico van een enorm financieel debacle te kunnen afwenden?

Omgekeerd valt te bedenken, dat mocht het college er onverhoopt voor kiezen, om af te wachten totdat het Rijk de normen heeft vastgesteld, het risico van een schadeclaim aanzienlijk zal toenemen. Althans dat valt op te maken uit het juridisch advies van Paulissen (pag. 8).

Van stilzitten kan in elk geval geen sprake zijn, dus college beken kleur. En neem onnodige blokkades voor de energietransitie weg. Niet enkel en alleen om de eigen energiedoelstellingen te halen, maar vooral in het belang van onze kinderen en kleinkinderen.